

Cuba protesteert tegen VS-inmenging terwijl het de uitdagingen van het embargo aanpakt

Seth Galinsky (vertaald uit *The Militant*)

Wie de *New York Times*, de *Wall Street Journal*, Fox News, of vrijwel alle kapitalistische media van de VS volgt, heeft op de voorpagina gezien dat Cuba op 11 juli werd dooreengeschied door een massale, spontane anti-regerings “opstand”. Dat de Cubaanse regering de COVID-19 pandemie “mismeesterd” heeft. En dat politie en tuig zonder aanleiding aanvallen hebben uitgevoerd op vreedzame demonstranten.

Maar dit zijn grove overdrijvingen en regelrechte leugens. Het is waar dat er marsen waren – sommige met honderden mensen – in meer dan een dozijn steden, waaronder Havana — bijlange geen “opstand”. En hun samenstelling was gemengd, zoals Cubaanse leiders publiekelijk verklaarden.

President Miguel Díaz-Canel sprak later op de dag het Cubaanse volk toe. Hij zei dat de revolutionaire regering open is geweest over de uitdagingen waar ze voor staan.

“Halverwege 2019,” zei hij, “moesten we uitleggen dat we afstevenden op een moeilijke conjunctuur” als gevolg van de verscherping door Washington van zijn genadeloze embargo, “waarvan het doel is de economie van ons land te verstikken.”

Er is een tekort aan voedsel, het ergste sinds de Speciale Periode in het begin van de jaren negentig na de implosie van de Sovjet-Unie, voorheen Cuba’s belangrijkste handelspartner; een wereldwijde neergang in de kapitalistische productie en handel die Cuba heeft getroffen; en een hardnekkige COVID-pandemie met een recente opleving van het aantal gevallen in Cuba.

Door een gebrek aan wisselstukken en uitrusting hebben de Cubaanse werkers en boeren te kampen gehad met een recente reeks stroomonderbrekingen en andere tekorten.

President Joseph Biden heeft het embargo voortgezet, zoals elke president sinds 1960 heeft gedaan. Het lijden dat het Cubaanse volk wordt aangedaan is een rechtstreeks gevolg van

Cuba protesteert tegen VS-inmenging terwijl het de uitdagingen van het embargo aanpakt

het beleid van de Amerikaanse regering, die economische druk wil uitoefenen om Cuba's socialistische revolutie ten val te brengen. Biden prees de protesten in Cuba.

Díaz-Canel legde in zijn toespraak uit dat onder degenen die zich aansloten bij de anti-regeringsacties mensen waren "die een aantal van deze tekorten ervaren; er zijn revolutionaire mensen bij die in de war zijn of die geen antwoorden hebben of die ook uiting geven aan ontevredenheid."

Maar "in de leiding" van de protesten "zat een kern van manipulators" die samenwerken met de anti-Cuba campagnes van de VS, zei hij, en zij waren al dagen bezig met het voorbereiden van de onlusten.

Als onderdeel van de provocatie vernielden tegenstanders van de revolutie winkels die producten in dollars verkopen, gooiden een politieauto omver en scandeerden leuzen waarin werd opgeroepen tot "humanitaire" interventie door de VS of "Wij willen vaccins". Het geroep over vaccins was bijzonder beledigend voor veel Cubanen, gezien het feit dat Cuba het enige land in Latijns-Amerika is dat zijn eigen vaccins heeft ontwikkeld, waarvan de werkzaamheid als meer dan 90% wordt ingeschat, en dat begonnen is met massale vaccinatie.

Als gevolg van het embargo is er echter een nijpend tekort aan injectienaalden voor de inenting. Groepen in de VS en wereldwijd hebben geld ingezameld om spuiten te doneren. De Amerikaanse dokwerkersvakbond ILWU bijvoorbeeld besliste op haar congres in juni een bijdrage van 10.000 dollar te doen aan deze campagne.

Díaz-Canel riep de aanhangers van de revolutie op om de straat op te gaan en om aan elke deur de discussie te voeren over het embargo en de inspanningen van de regering om hulp te brengen.

In reactie hierop gingen duizenden werkers en jongeren die de revolutie steunen de straat op en zijn dat blijven doen.

Alleen al in de provincie Cienfuegos hield de Centrale Organisatie van Cubaanse Vakbonden op 12 juli 171 bijeenkomsten waaraan bijna 3.000 werkers deelnamen om hun steun aan de revolutie te betuigen.

De *New York Times* publiceerde deze foto van 11 juli in Havana als “een betoging tegen de regering”. In werkelijkheid is het een betoging van aanhangers van de revolutie. Op de tweede rij met pet: Gerardo Hernández, coördinator van de Comités voor de Verdediging van de Revolutie en van 1998 tot 2014 politiek gevangene in de VS.

Voorstanders van de revolutie komen in actie

De Cubaanse president begaf zich op 11 juli naar San Antonio de los Baños in de provincie Artemisa, waar de eerste protesten uitbraken. Hij sloot zich aan bij een mars ter verdediging van de revolutie daar en sprak op straat rechtstreeks met de werkende mensen over de uitdagingen waarmee zij worden geconfronteerd.

Díaz-Canel en San Antonio de los Baños Foto: Estudios Revolución

In Ciego de Ávila zijn drie leiders van de Unie van Jonge Communisten (UJC), Ángel Alberto Álvarez, Elizabeth López Caballero en uittredend secretaris Yulianky Godínez García, naar de antiregeringsactie aldaar gegaan, meldde de krant *Juventud Rebelde*, om met de deelnemers te discussiëren. Ze sloten zich aan bij een mars van verdedigers van de revolutie die de weg versperden voor de contrarevolutionaire actie. “Ondanks het feit dat zij vandaag tegen de revolutie betoogden, moeten we hen de hand reiken, want echt revolutionaire standpunten zijn altijd standvastig geweest, maar ook humaan,” zei Godínez.

De volgende dag hielden Díaz-Canel en andere regeringsleiders een meer dan vier uur durende persconferentie op televisie, waar zij in detail bespraken wat de regering doet om het hoofd te bieden aan de tekorten bij de invoer van olie, reserveonderdelen, voedsel,

Cuba protesteert tegen VS-inmenging terwijl het de uitdagingen van het embargo aanpakt

kunstmest, enzovoort, als gevolg van de door de VS opgelegde sancties.

De Cubaanse president hekelde het cynisme van Amerikaanse gezagsdragers die beweren dat zij het Cubaanse volk steunen en zich voordoen als “de grote redder”, terwijl zij het land laten blokkeren. Cuba aanvaardt graag alle soorten hulp, zei Díaz-Canel, maar geen hulp die erop gericht is de soevereiniteit van het land te schenden en tussen te komen in zijn interne aangelegenheden.

Hij merkte op dat Washington beweert dat het de Cubaanse revolutie is, en niet het Amerikaanse embargo, dat de problemen heeft veroorzaakt waarmee Cubaanse arbeiders en boeren vandaag de dag worden geconfronteerd. Hij daagde Washington uit dit te bewijzen.

“Hef de blokkade op,” zei Díaz-Canel, “en dan zullen we zien hoe we het doen, hoe dit volk vooruit zal gaan.”